

ВАКАЦІЇ — 1989

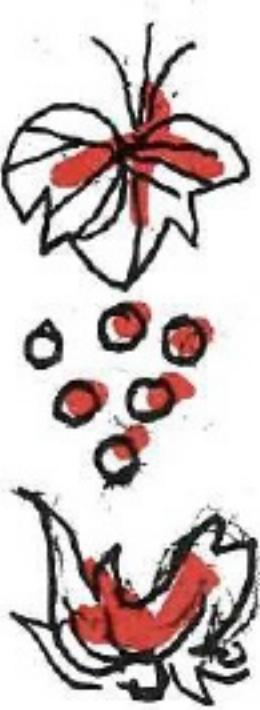
Українські прапори майорату на вулицях Львова

ЛІСІГАНІЧИТА

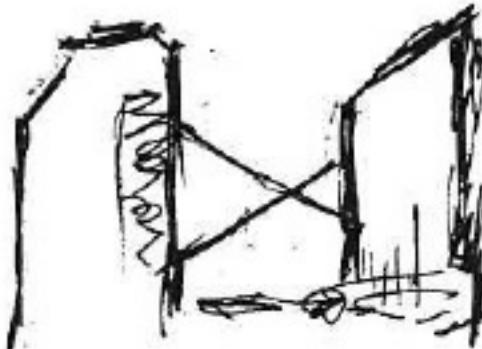
Передруковуємо із „Свободи“ надзвичайні фрагменти з демонстрацій на вулицях Львова.

(фото Ю.Руденко —

ДЛЯ МИЛІТО ЧЕРВОНУ КАЛИНУ ТІДОЙ МЕМО...

Ми живемо в цікавому часі
Перебудов, протестів, демонстрацій...
Цікаво тільки: чи тепер ми всі
Пізнаєм надзвичайність ситуацій?

Чи витягнемо висновки з подій?
Чи виберем потребу нових кроків?
Чи будем далі жити в царстві мрій —
Без мислення, і іншої мороки?..

Чекаючи на ті казкові дні,
Коли, закривши інодумцям рота,
Ми в'їдемо на білому коні
Господарем крізь київські ворота...

В нас, українців, — хиб таки чимало,
Про це писалось з будь-яких нагод.
Та чи комусь, колись на думку впало,
Що ми — непревершений народ?!

Народ такої рідкісної вдачі,
Що другого такого — не знайти!
Які були в нас муки і невдачі
На всіх шляхах в дорозі до мети!..

Які страшні страждання й перешкоди!
Які колоди клали нам до ніг!..
Але живучість нашого народу —
Ніхто ще заперечити не зміг!

Нас для терпінь створила, мабуть, доля.
І обдарувавши даром не простим,
Вагалась: чи додавши щастя й волю —
Ми б знали, що робити з тим усім?..

Зоя Когут

Заялозеним черевом місто
Гвалтує крикливо, розпусно
І росте, і пічнівіє ГРІХ наче тісто
Розчиняне дідьком у діжах покус сто.
Не можуть дивитися вежі
На банях хрести розіпняті —
І вислані дзвонів розіпняті стежі
Дадуть аж до неба молитвою знати.

Захмурииться небо. Запізно
Тікати місто кинеться прожогом...
І буде об землю громами грізно
Метати Господь, як в стіни горохом.

ЕКО

ПОМЕРЛА

КОЗАК МАРІЯ З БОРТНИКІВ

Впродовж 40 років натхненна співробітниця журналу „Ліса Микити“

ВІЧНА І ПАМ'ЯТЬ!

•   дві собаки, одна американська, а друга совітська.

Американська собака питає совітську собаку:
— Як тобі тепер живеться за часів гласності і перестройки?

Совітська собака відповідає:

— Хорошо, дозволяють гавкати скільки завгодно, навіть мій ланцух на ший продовжили на три метри. Але мисочку з їжею відсунули від мене на п'ять метрів. От і перестройка.

ЯК ТРИВОГА...

— Позичте якусь книжку, для мого хворого чоловіка.

— Релігійного змісту?

— Ні, йому вже краще.

Новина у місті Львові, всюди натовп, гамір, крик:
Про новини гонорові знає кожний чоловік.
Хто ще з вечора чекає, хто біжить, мов на пожар,
Бо до Львова приїжджає Генеральний секретар.

По дорозі до Рясного посадили ялинки
Ще й бетоном їх залили, щоб стояли на віки.
Дощ негайно припинити! Сонце дайте із-за хмар!
Бо до Львова приїжджає Генеральний секретар.

САМВИДАВНИЙ ВІРШ ПРОСТО ЗІ ЛЬВОВА

В магазині з'явились сир, ковбаси і коньяк,
Це напевно дав вказівку сам товариш Погребняк.
Всі дороги милом мили, а шампуном тротуар,
Бо до Львова приїжджає Генеральний Секретар.

В Рибінка на "Електроні" заболіла голова,
Дав трудащом по відгулу, щоби вивчили слова,
Щоби голови помили, не дай Боже перегар,
З вами буде говорити Генеральний секретар!"

П'ять автобусів привезли добре навчених людей,
Щоб ротів не розлявали ширше вікон і дверей,
А вспіхались, притакали, не робили жадних чвар,
Міг би ся зденерувати Генеральний секретар.

Із машини помахала життерадісна рука.
Місько каже: "То правдива!" Влодко каже: "Двійника"
Але якби там не було, проїздив попри "Нектар",
На шикарній лімузині Генеральний секретар.

Він стоїть, а коло нього здоровенні мужики.
Я відразу догадався, що то певно тайняки:
Не дай Боже терориста, або вискочить Іванар
Міг би ся зденерувати Генеральний секретар.

А один поет відомий* від поваги аж зомлів:
Посадили бідолаху поміж двох секретарів —
Справа синий і поважний України пан і цар,
Зліва муцрий і відважний Генеральний секретар.

У колгоспі-мільйонері був страшний ажіотаж,
Всіх свиней помили в лазні і зробили макіяж.
Голова колгоспу втратив апетит і мови цар,
Що до нього не приїхав Генеральний секретар.

Ясне сонечко заходить, засинає дітвора,
Секретар по містуходить, але вже йому пора.
У машину вже сідає. Ти, оркестре, марша шквар,
Хай частіше приїжджає Генеральний секретар.

Більшість голосуючих в Радянському Союзі висловилася проти
щоб була не тільки одна партія, бо вияснили "нас не стати
щоб ^{про}Годувати ще одну партію"

ДЕМОКРАТАМ

Демократи, пане брате,
Демократи!
Хто дає — хай дає,
А ми любим брати!..

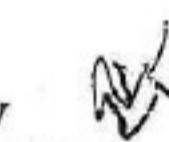
СУСІДАМ

Минулась Береза,
Минувся Пілсудський!
Бжмо, браття, сміло
Польсько-руські клюски!..

ДОКТОРОВІ ФЛІСОВІ

Ой взяли Фліса
Дали до Ліса...

СКВУ

Націоналісти:
З п'єдесталю треба
Час до часу зліти!..

ЛИЦАРЯМ СВЯТОСЛАВА

Як почали шиби бити,
Побудились емерити...

ПАТРІОТИЧНИМ БАРАМ

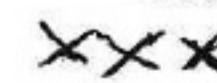
Ситуація комічна:
Що ще декому смакує
Русская „Столічна“...

ПРОВОДАМ

Така в нас манія —

Отаманія..

На одній нашій оселі відбувалася малярська вистава. На тій виставі висіли різні образи, модної тепер української тематики.

Перед одним з таких образів, що зображував наших козаків-запорожців, стояла американська журналістка з нотатником. До неї підступив маляр, автор образів, щоб, коли треба, дати їй пояснення. З того вийшла така розмова.

— Рашен козакс! Б ютефул!
— Но, мем, це наші юкреніян козакс!
— О, то юкреніян теж мали свої власні козакс?
— Шур, що мали! Колись всі козаки були наші, лише пізніше москалі нам їх вкрали.
— Май гуднес! Як можна було вкрасти козаки? Чи вони не виділи, що їх крадуть?
— Виділи — не виділи. Москалі взяли їх, не знаю, як буде по-англійськи, — „з маньки”.
— О, я розумію, то такі ваші юкреніян гроші...
— Ні, мем, це радше — хитрощі.
— Нащо вони робили toti хитрощі?
— Щоби козаків відорвати від козаків.
— Від полякс? То вони тримали козаки?
— Тоді козаки були разом з поляками...
— Нащо з поляками?
— Проти турків.
— Ой, то десь турки боялися!..
— Не турки, але поляки.
— Чому поляки?
— Боялися, щоби козаки не зачіпали турків.
— Чому?
— Бо поляки хотіли мати з турками мир.
— То нащо тримали козаків?
— Проти турків.
— І мали мир?
— Не мали.
— То мали війну з турками?
— Ні, з козаками.
— З власними аліянтами?
— Ми не були аліянти. Ми були вороги!
— Чому вороги??
— Бо поляки нас гнобили.
Як ви мали своє військо — козаки, свою державу, то як вас поляки гнобили??
— Ми тоді держави не мали...
— Як то? Не мали держави, але мали своє військо?
— То всео дуже покручене. Тоді ВИ МАЛИ ВОЙСЬКО, А НЕ МАЛИ ДЕРЖАВИ, а тепер МАЄТЕ НІБИ ДЕРЖАВУ, АЛЕ НЕ МАЄТЕ ВОЙСЬКА...

— Щось ніби так...

Кореспондентка подивилася на маляра дуже підозрілим поглядом, але тут попри неї перебіг хлопчик у сірому светері, які цього року продавали на Союзовіці. На грудях виднів напис:

“It is fun to be Ukrainian.”

Кореспондентка враз розміялася і, постукавши пальцем обгруди маляра, сказала:

— О, тепер я вже зрозуміла!

— Зрозуміли? — врадувався маляр. — Направду?

— Так, зрозуміла! То ви є той ЮКРЕНІЯН ФАН.

Eko

ПРИМУСОВА ЕКОНОМІЯ

Eko

— Нема ради, треба пити горілки!..

ПРЕС-ФОНД „ЛИСА“
за березень—травень
\$70 Анна Маркович,
40 Марія і М. Логуш,
22 Зенон Бобовник, Ми-
кола Когут, М. Наталія
Мітрінга,
19 І. Клімук,
17 С. Білик,
14 Монс. А. Борса,
12 О. Гулей, П. Питель, Р.
Равлюк, Д. Юнко,
10 О. Гаваляшка,
9 М. Галів, Б. Кавчак,
Д-р В. Когутяк, о. Б.
Остапович,
8 Я. Давид, Т. Добрян-
ська, М. Дзядик, Р.
Проць, Б. І. Шулякевич,
О. Юглей,
7 Я. Базюк, Т. Британ,
Д-р М. В. Гнатюк, А.
Голубець, Л. Гуменюк,
Р. Завицький, Б. Казе-
вич, О. Кузьма, М. Лав-
рин, Б. Лазарчук, Л.
Ломиш, Д-р Р. Осін-
чук, К. Фідик,
6 Р. Несторович, Т. Ми-
хайлук — Бельгія, Х.
Ференцевич,
5 Р. Василькевич, М. Ко-
вальчук, Р. Цибик,
4 Я. Барчинський, Я. Ва-
йда, В. Василько, С.
Волошин, А. Водошин,
Н. Кравчук — Вельс,
Н. і В. Клапіщак, М.
Коженювська, С. Лу-
цишин, М. Попель, Я.
Пришляк, Ф. Сломо-
шинський, О. Цвик,
2 Д. Бущак, А. Василь-
кевич, М. Гаркач, М.
Гайда, М. Горбань, М.
Грибик — Австралія,
Н. Гробельська, С. Зло-
човський, О. Жинюк,
Е. Дзвоник, Ю. Дирів,
О. Казанівський, М.
Кривокульська, С. К.
Клімович, С. Кікта

РУСИФІКАЦІЇ В УКРАЇНІ НЕМА

Під час минулорічного суду над українськими інтелектуалами у Львові, що відбувався російською мовою, один кореспондент запротестував, вимагаючи української мови на суді. Правда, його одразу тут же обвинувати в буржуазному націоналізмові й засудили, але вирок прочитали йому все ж українською мовою.

Кіт не ловить мишей в рукавичках.

Де двоє розводяться, там третій користає.

Сплачуємо життя в догідних місячних ратах.

Ворони ніколи не спізняються по поїздці.

В УКРАЇНІ

— Як живете, Іване Петровичу?
— Дякую, краще чим у будучому році.

● Людиплачуть на чужих похоронах, бо думають про свій власний.

● Друкарський чортік: Дорога Гадино! — замість Дорога Галино!

● Громадські діячки уподоблюються до своїх телефонних апаратів — завжди зайняті.

З. Ковальська, І. Копачівський, В. Лазорко, М. Мушинський, К. Міхалик, О. Мізюк, Е. Наливайко, В. Надрага, І. Олексюк, П. П. Панкевич, Я. Петрина, Лев Пришляк, М. Послушна М. Ракуш, І. Рудакевич, А. Рудавський, А. Савчук, В. Савків, В. Середюк, П. Сес — Англія, А. Терлецька, Л. Чайковська, В. Чурма.

В пам'ять моого невіджа-
туваного мужа Михайла
ДУЦІЛОВИЧА пересилаю
\$70.00 на прес-фонд „Лиса
Микити“

Дружина Валентина

Як дають — бери. Як
беруть — кричи!

— Як хтось має утопити-
ся — утопиться у ложці води...

— Найперше людина вчи-
ться говорити. А вже
пізніше вчиться мовча-
ти.

— Краще жид без боро-
ди, чим борода без жида.

В СУДІ

— Де ваш адвокат?

— Не маю, пане суддя,
бо я рішився говорити пра-
вду.

У широкому світі є так:
одні не мають апетиту до
їдження, а другі не мають
їдження до апетиту.

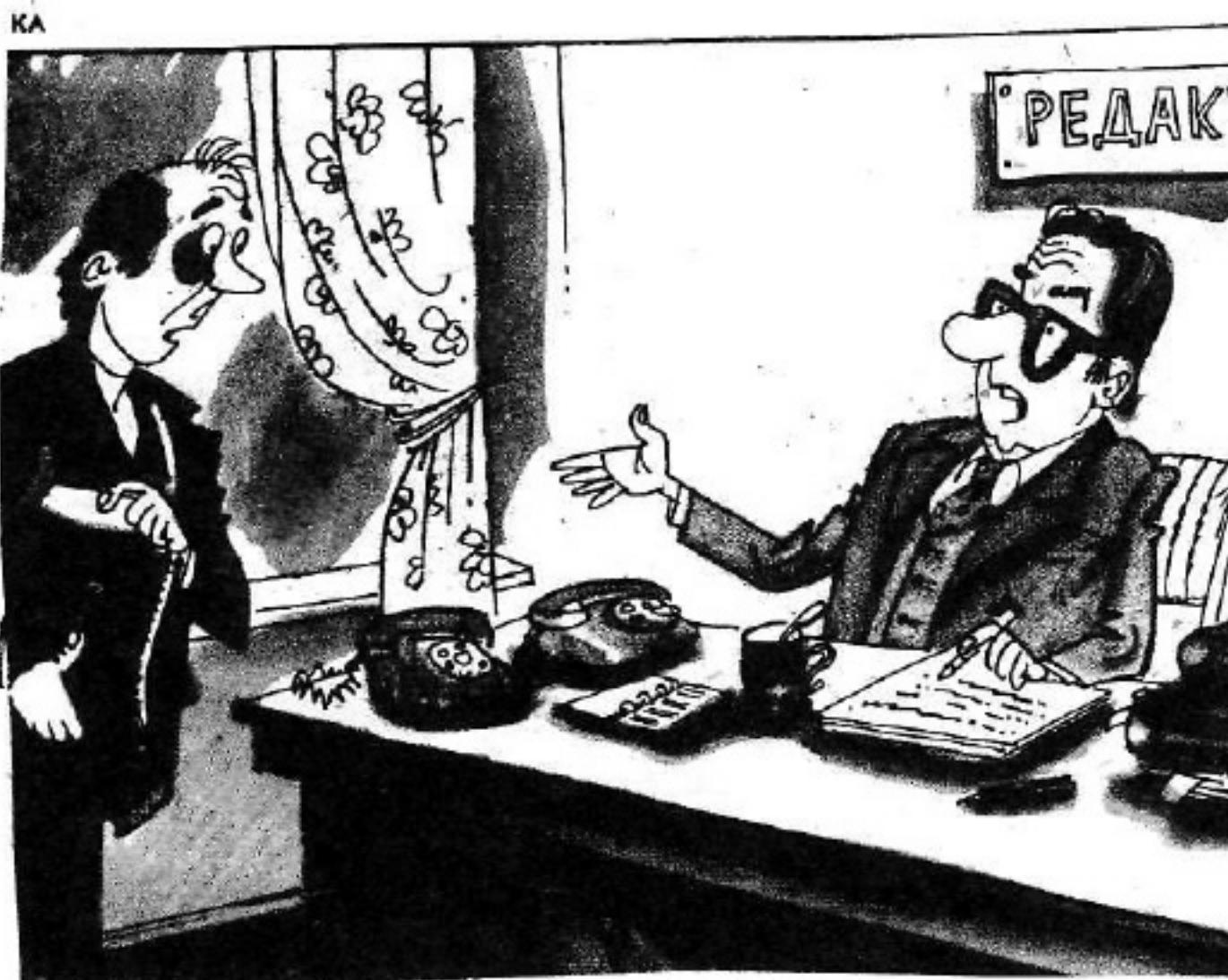
— Капелюх є в порядку,
тільки голова замала...

— Брехуни мусять мати
добру пам'ять,

МЕР ПЕРЕБУДОВУЄТЬСЯ

ВАРТОВИЙ

Нажаль, у нас нині сутужно з папером: забрали на друкування грошей.

З перця

● В часі візити Горбачова у Польщі, місцеві "патріоти" розвісили на видних місцях багато афішів з кличами: "Соціалізм, то ПОКУЙ".

На другий день хтось подописував: "Капіталізм то два покое, кухня і лазенка".

СУЧАСНЕ

Змінилися роки на гірше
Весна змінилася і час —
Тому такі погані вірші
Любовні пишеться у нас.

Бо де ж узяти це натхніння
В часах отих бурливих літ,
Коли з землі іде тремтіння
І штучки виправляє світ.

Давно жидам спадала манна,
Солодка з неба, як медок,
На нас спадає грязь погана —
Залізо, попіл і пісок.

Та що порадиш! Вищі сили
На небо вічно споглядай
Коли б чим гіршим не кропило —
Ти парасолю відчиняй!

М.

- Стій!
- Га?
- Стій, кажу!
- Стою.
- То добре.
- Чому добре?
- Я не знаю.
- А хто знає?
- Ніхто.
- То чому мене тримаєте?
- Бо дальше не вольно!
- Хто це сказав?
- Хтось згори.
- Якої гори?
- Верховної.
- Хто це каже?
- Я кажу!
- А ви хто?
- Вартівник.
- Від чого?
- Від гори.
- Якої гори, як за вами голий пляц.
- Який голий пляц, як тут стояла цегел
- Я не завважив.
- П'ять років тому.
- Де тепер ділася?
- Я не знаю. — Може розібрали.
- То чого тут стоїте?
- Казали.
- Хто?
- Я не знаю ...

М.

В УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКІЙ ШКОЛІ

Для української мови в школі прийшла до школи нова учителька.

Переробляє з учнями новий і старий матеріал а один з них питаетесь все те саме:

— Пані учителько, чи ми не будемо співати "ШЕНЕ МЕРИ"?

- Що це є?
- ШЕНЕ МЕРИ!
- Я такого не чула!
- ШЕНЕ МЕРИ! Ми дуже любили!
- Ану — заспівай!
- ШЕНЕ МЕРИ УКРАЇНА! ..

НА РИНКУ ЗБУТУ

Советський турист оглядає якусь нову технічну знахідку.

— Це щось зовсім нове і щойно з'явилось на американськім ринку.

Советчик на те:

- Овва! Ми давно це маємо!
- А до чого це служить?

Советчик:

- Я не знаю ...

Цих двоїх старушок ми завжди бачимо на одній і тій самій лавочці. Вони розмовляють із собою голосно, бо переконані в тому, що їхньої мови ніхто тут не розуміє.

— Ти скажи мені, чоловіче, ми вже третій рік перебуваємо в цих молодих людей, а й досі в них нема маленької дитини, га? Що ти скажеш на це?

— Ти смішна, жінко! Ніхто тут дітей не хоче, бо народжують тут діти поганими. Не чуєш, що мож дітьми діться? Вони ж народжуються старими й злими.

— Може тому то ті, що ми в них живемо, живуть неодруженими...

— А чому ти, жінко, думаєш, що вони не одруженні?

— В них же інші прізвища...

— Та це тепер в моді, менший податок платить.

— А як це так, що сплять разом та й дітей не мають?

— Кажу ж тобі, але ти, якби глуха. Народжуються погані діти, тож ніхто їх не хоче. А вони от так, купили собі собачку й вона носить її на руках, цілує, приголублює, як свою власну дитину.

— То, жінко, нам треба знати, що це інший світ. Хто в нас собаку тримав у хаті? Хто в нас їв був з одної миски із собакою? А тут вона обіцює його, лижуться... Вона собачку купує, чистить, в сорочечку одягає...

— Це ти, чоловіче, правду кажеш. У нас собака була на ланці й тому була така зла, гавкала, гарчала, зуби шкірила, а то й казилася. А тут собаки, мов діти, а за те діти, як скажені собаки: стріляються й батьків убивають.

— То ще якось світ обертається дотори ногами.

— Ну, та світ уже своє віджив, а це приходить Петрова тисяча...

— Видно, чоловіче, що й ми вже на цьому світі задовго живемо...

— Нічого не вдіш: старі задовго живуть, бо живуть по-старому, а молоді, молодо вмирають, бо живуть по-новому.

— Мені, здається, чоловіче, що нас тут хтось підслухає...

— Хай підслухає, або й ні — нас він не зрозуміє, — сказав старий.

I. Чабанчук

НА ВАКАЦІЯХ

- Де йдете?
- До Каліфорнії.
- На спочинок?
- Ни, до жінки..

Собралися звірі в лісі поговорити про перестроїку. Говорили, балакали і накінець: Ведмідь сказав,

— Хто носив кожуха, той буде носити.

Лисиця підтримала,

— Хто єв курей, той і буде їсти.

А Мавпа сказала,

— Хто ходив з голим задом, той і буде ходити.

У широкому світі є так: одні не мають апетиту до їдження, а другі не мають їдження до апетиту.

— Капелюх є в порядку, тільки голова замала...

БУВАЄ І ТАК

— Як це, доню, тиждень часу по шлюблі, а вже скаржишся, на чоловіка?

На це батько молодої:

— Я з твоєю мамою тридцять років сваримся і якось живемо у згоді.

Некролог

До крамниці Книготоргу у Львові щодня прибігає покупець, який нашвидку перевіряє всі перші сторінки газет і, не купивши ювілайні, відходить.

Врешті одного разу продавець питав його:

— Шо саме ви шукаєте щодня в газетах?

— Шукаю некрологу.

— Некрологи друкуються на останніх сторінках, ви там їх шукайте.

— Е, — відповідає покупець, — той некролог, за яким я шукаю буде напевно в усіх газетах на першій сторінці, і то з портретом.

ПРАВДА І НЕПРАВДА

(Народня пісня)

У ПОЛІЦІЇ
— Пане служба, — каже
зажурений Федь Торба. —
Моя жінка втопилася.

— Коли?
— А буде вже чотири
тижні.
— Що? І ви щойно це
зголосуєте?

— Ану, видите, пане
служба, якось не міг у це
повірити.

Нема в світі правди, правди не зиськати,
Бо тепер неправда стала панувати.
Уже тепер правда стоїть у порога,
А тая неправда сидить конець стола;
Уже тепер правду ногами топтають,
А тую неправду медом напувають.
Уже тепер правда сидить у темниці,
А тая неправда з панами в світлиці;
А вже тая правда слезами ридає,
А тая неправда лиш пе та гуляє.
Десь ти, право, вмерла, чи ти заключена,
Шо тепер неправда увесь світ зажерла?

ЛІКИ ПРОТИ ТОВСТІННЯ

До лікаря прийшов один
дідич, щоб той порадив
йому якийсь лік проти
товстіння.

— Прошу! — порадив
лікар. — Жийте цілий день
на одного золотого і сам
собі його заробіть.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Учитель каже учневі
поділити на склади слово
“відповідальність”. Той
ділить.

— А чи знаєш ти, що
означає таке довге слово?

— Як на штанах маю два
тудзики, — каже учень,
подумавши, — а один
відрветься, то ціла
відповідальність лежить
на другім.

Тепер, сину в демократія, вибирай собі ремінь,
який хочеш.

До делегації у важливій справі мали виорати теж безпартійного, але
не погодилися на Л.Т. бо "ВІН ЗАНАДТО БЕЗПАРТІЙНИЙ"

х   х   х

Один з провідників театру заявив "с у відповідь на старання , щоб
в театрі була таблиця в честь Курбаса :

— По моїм трубі буде тут таблиця Курбаса!

Коли ж таки вмуровано таблицю Курбаса, Т. потелефонува до нього:

— Якось не бачу трупа , хоч таблиця вже є!

P.O. BOX 10148
Detroit, Michigan 48210
Editor Edward Kozak